

খোতবা ঝু'মা

ইছয়েদনা হজৰত আকদাছ আমিরুল মোমিনিল খালিফাতুল মাহিত পঞ্চম
(আইঃ) ২০৯৭ চনৰ ২০ জ্যুনৰ লক্ষণৰ বায়তুল ফুতুহ মছজিদত প্ৰদান কৰা
জুমাৰ খোতবাৰ সাৰৎশা।

জমাতৰ প্রত্যেকজন ব্যক্তিলৈ নমাজৰ গুৰুত্বৰ বার্তা বাবে বৰ্ণণা কৰক।

প্ৰকৃততে আমি আহমদী হোৱাৰ হক তেতিয়াহে আদায় কৰিব পাৰিম, যেতিয়া আমি নিজৰ নমাজৰ হিফাজত কৰি তাৰ পৰা আধ্যাত্মিক প্ৰশান্তি লাভ কৰিব পৰা হম।

তাছাহুদ, তাউয আৰু চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হ্যুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কয় যে; আমাৰ মাজৰ কোনে নেজানে যে মুচুলমান সকলৰ ওপৰত নমাজ ফৰজ। কোৰ'আন কৰিবৰ বিভিন্ন স্থানত নমাজৰ গুৰুত্ব বিভিন্ন উদাহৰণেৰে বৰ্ণনা কৰি এই ফালে মনযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে। আঁহজৰত (ছাঃ) যে কৈছে যে; নমাজ হ'ল ইবাদতৰ মজ্জা, লগতে এয়াও কৈছে যে; নমাজ ত্যাগে মানুহক কাফিৰ আৰু শিৰিকৰ সামিধ্যলৈ লৈ যায়। আকৌ তেখেতে (ছাঃ) কৈছে যে; কিয়ামতৰ দিনা সৰ্ব প্ৰথম বান্দাৰ পৰা যি বস্তুৰ হিচাপ বিচৰা হ'ব সেয়া হ'ল নমাজ।

আকৌ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক নমাজৰ অভ্যাস কৰাবলৈ আঁহজৰত (ছাঃ) যে কৈছে যে; সাত বছৰ বয়স হোৱাৰ লগে-লগে সিহঁতক নমাজ শিকোৱা আৰু দহ বছৰ বয়স হোৱাৰ লগে-লগে নিয়মিত নমাজ আদায় কৰিবলৈ প্ৰয়োজন হলে কঠোৰতা অৱলম্বন কৰা। যদি মাক-দেউতায় নিয়মিত নমাজ আদায়কাৰী নহয় তেন্তে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক কেনেকৈ ক'ব নমাজ পঢ়িবলৈ। নাইবা যদিও ল'ৰা-ছোৱালী সকলে সভা, বৈঠক আদিত আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ নিৰ্দেশ শুনে কিন্তু ঘৰত তেওঁ তাৰ মাক-বাপেকক নমাজ পঢ়েতে দেখিবলৈ নাপায তেন্তে তেওঁৰ ওপৰত কি প্ৰভাৱ পৰিব? নিশ্চয় এনে ধৰণৰ মাক-দেউতাকৰ সন্তানে এয়া ভাৰিৰ যে এই আদেশৰ একো গুৰুত্ব নাই। জাগতিক ইছা উদ্দেশ্য আদি পূৰণাৰ্থে আৰু উন্নতিৰ বাবে ল'ৰা-ছোৱালীক লৈ মা-দেউতাই চিন্তা কৰে কিন্তু আচল চিন্তনীয় বিষয় যিটো সেয়া লৈ আফেপ নকৰে। এবাৰ আঁহজৰত (ছাঃ) যে প্ৰশ্ন কৰিলে যে; যদি কোনো এজনৰ ঘৰৰ গুৰিয়েদি নিজৰা বৈ যায় আৰু তেওঁ সেই নিজৰাত প্রত্যেক দিন পাঁচবাবকে গা ধুয়ে তেন্তে তাৰ শৰীৰ লেতেৰা থাকিবনে? চাহাৰা সকলে উত্তৰ দিলে যে ইয়া বচুলুল্লাহ নিশ্চয় লেতেৰা নাথাকিব। তেতিয়া তেখেতে (ছাঃ) যে কয় যে; তেন্তে এই উদাহৰণটোয়ে হ'ল পাঁচ নমাজৰ দৰে। আল্লাহ তায়লা ইয়াৰ জৰিয়তে গোনাহ ক্ষমা কৰে আৰু দুৰ্বলতা সমুহ দূৰ কৰে। পাঁচ ওয়াক্ত নমাজ পঢ়েতাৰ আস্থাত কোনো ধৰণৰ মলি নেথাকে।

আঁহজৰত (ছাঃ) যে কৈছে যে; যিজনে ঘৰৰ পৰা ওজু কৰি মছজিদৰ ফালে ফৰজ নমাজ আদায় কৰিবৰ বাবে খোজ লয় তাত যিমান বোৰ খোজ তেওঁ দিয়ে তাৰে এখোজত যদি এটা গোনাহ ক্ষমা হয় তেন্তে দ্বিতীয় খোজত তাৰ এটা পদ মৰ্যাদা উন্নীত হ'ব। আকৌ বা-জমাত নমাজ সম্পর্কে তেখেতে (ছাঃ) যে কৈছিল যে; মই তোমালোকক সেই কথাটো নকমনে; যাৰ দ্বাৰা আল্লাহ তায়লা বান্দাৰ গোনাহ মচি দিয়ে আৰু মৰ্যাদা উন্নীত কৰে? চাহাৰা সকলে সদায় এই বিষয়ে ব্যাকুল আছিল যে তেওঁলোকে কেতিয়া কোন সুবিধা পায় আৰু আল্লাহ তায়লাক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব পাৰে আৰু আল্লাহ তায়লাৰ সামিধ্য লাভ কৰিব পাৰে আৰু গোনাহৰ পৰা দুৰত থাকিব পাৰে। তেওঁলোকে আৰজ কৰিলে ইয়া বচুলুল্লাহ নিশ্চয় সেয়া কওঁক। তেখেতে (ছাঃ) যে কয় যে; ভাল নলগা সত্ত্বেও সুন্দৰ পৰিপাটিকৈ অজু কৰা দুৰৱ পৰা খোজ কাঢ়ি মছজিদলৈ অহা আৰু এটা নমাজৰ পিছত দ্বিতীয় নমাজলৈ অপেক্ষা কৰা, এইবোৰে গোনাহৰ সৈতে দুৰত্বৰ জন্ম দিয়ে। তেখেতে (ছাঃ) যে কয় যে; কেৱল ইখিনিয়ে নহয়, এয়া একধৰণৰ অতিথিশালা, অৰ্থাৎ সীমাত পতা সৈনিকৰ ছাউনীৰ দৰে যেনেকৈ দেশবোৰে নিজৰ বক্ষণা-বেক্ষণৰ বাবে সীমান্তত গৈ বাহৰ পাতি সৈন্য বাখে। এনেদৰে বা-জমাত নমাজ অকলে নমাজ পঢ়াতকৈ ২৭ গুন বেছি নেকি আছে।

হজৰত মছিহ মাওউদ (আং) যে বা-জমাত নমাজৰ গুৰুত্ব বৰ্ণনাবলৈ গৈ এঠাইত উল্লেখ কৰে যে; নমাজৰ ক্ষেত্ৰত বা-জমাত নমাজৰ বেছি নেকি প্ৰদানৰ উদ্দেশ্য হ'ল, ইয়াত একতাৰ জন্ম হয়, আকৌ এই একতাক কাৰ্য্যকৰী ৰঙত আমল কৰাৰ হিদায়েত আৰু নিৰ্দেশ আছে যে সকলোৱে ভৰি এটা ধৰণত বখা, শাৰী, পোন হোৱা, এজনে আনজনৰ সৈতে মিল থিয় হোৱা ইত্যাদিৰ ভাৰাৰ্থ হ'ল যেনিবা সকলোৱে এজন মানুহ হিচাপে আদেশ পালন কৰিছে। এয়া ভালদৰে মনত ৰাখিবা যে মানুহৰ এই ৰোধ শক্তি আছে যে এজনে আনজনৰ দীপ্তি গ্ৰহণ কৰি লব পাৰে।

হ্যুৰ আনোৱাৰ (আইং) যে কয় যে; গতিকে যদি আমি এফালে দাবী কৰো যে আমি নিজৰ আধ্যাত্মিক অৱস্থাৰ উন্নতি আৰু এক্য প্ৰতিষ্ঠার্থে আঁহজৰত (ছাঃ) ব সত্য প্ৰাণ দাস মছিহ মাওউদ (আং) ক মানি লৈছো আৰু আনফালে ইচ্ছামৰ বুনিয়াদী আদেশ পালনত দুৰ্বলতা থাকে অৰ্থাৎ ফৰজ আদায়ত দুৰ্বলতা সেই বন্দোৰৰ ক্ষেত্ৰত দুৰ্বলতা যিবোৰ আমালোকৰ সৃষ্টিৰ মূল উদ্দেশ্য আৰু সেইবোৰ বন্ধুত দুৰ্বলতা যিবোৰ এই উদ্দেশ্য সফলৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় যি আল্লাহ তায়লা কমপক্ষে তাৰ এটা নিদিষ্ট মান নিৰ্ণয় কৰি দিছে, তেন্তে আমি কেনেকৈ দাবী কৰিব পাৰো যে আমি নিজৰ আধ্যাত্মিক অৱস্থাৰ উন্নতি কল্পনাকৰ আল্লাহ তায়লাৰ আদেশ সমুহৰ ওপৰত চলিবৰ বাবে আঁহজৰত (ছাঃ) ব আদেশৰ প্ৰতি সহাৰি জনাই হজৰত মছিহ মাওউদ (আং) ক মানিছো। সকলো বিবেকবান প্ৰাপ্তবয়স্কৰ ওপৰত বা জমাত নমাজ ফৰজ হৈছে কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাই আছো যে সেই ফালে কোনো মনযোগ নাই। নিঃসন্দেহে এজন মোমিনৰ ওপৰত নমাজ ফৰজ গতিকে তাৰ তালৈ মনযোগ বখা উচিত। জমাতত এটা নিজাম প্ৰতিষ্ঠিত আছে উক্ত নিজামৰ কৰ্তব্য হল এইফালে মনযোগ আকৰ্ষণ কৰি থকা। মই বেছিভাগ খোতবাত এইফালে মনত পেলাই দি থাকো কিন্তু সেয়া আগবঢ়াই নিয়াটো হল মুৰুবী আৰু নিজামে জমাতৰ কাম। প্ৰকৃততে আমি আহমদী হোৱাৰ হক তেতিয়াহে আদায় কৰিব পাৰিম যেতিয়া আমি নিজৰ নমাজৰ হিফাজত কৰি তাৰ পৰা আধ্যাত্মিক প্ৰশান্তি লাভ কৰিব পৰা হম। যেতিয়া এই আধ্যাত্মিক মধুৰতা আৰু শান্তি উপলব্ধ হোৱা আৰম্ভ হব তেতিয়া নিজেই নমাজৰ প্ৰতি একাগ্ৰতা জন্ম লাভ কৰিব।

গতিকে আল্লাহ তায়লা যিহেতু কৈছে যে নমাজ সকলো ধৰণৰ বেয়াৰ পৰা বক্ষা কৰোঁতা তেন্তে এয়া দ্বাৰ সত্য। আল্লাহ তায়লাৰ কথা মিছা হব নোৱাৰে যি সকল লোকৰ মাজত নমাজ পঢ়া সত্ত্বেও কদায়ই বিবাজ কৰে, তেওলোকৰ নমাজ কেৱল লোক দেখানো হৈ থাকে। তেওলোকে ইয়াৰ মূলমন্ত্ৰ বুজি নাপায়। গতিকে এয়া বৰ চিন্তনীয় বিষয় যাৰ ওপৰত আমি প্ৰত্যেকেই নিজৰ অৱস্থা জুখি চোৱা উচিত।

কিছু সংখ্যক জমাতত নমাজৰ উপস্থিতি ভাল তথাপি আকৌ কোনো কোনো ওয়াক্তৰ নমাজ কোনোবাজনৰ বাদ পৰি গৈ আছে আৰু কোনোবাই এনেকুৱা আছে যি সকলে এক, দুই ওয়াক্ত নমাজ নপঢ়েই। ইয়াৰ কাৰণ হল মই যেনেকৈ কৈছো যে নিজামৰ ফালৰ পৰা এইফালে কোনো মনযোগ আকৰ্ষণ কৰা নহয়। মোৰ প্ৰদত্ত খোতবা সকলোৱে নুশুনে। শতকৰা শতকৰা লোকে খোতবা শুনা বুলি কোৱাটো ভুল। যদি সেয়া শুনাও থাকে তথাপি সদায় মনত পেলাই দিয়াটো নিজামে জমাতৰ কাম। এই উদ্দেশ্য আগত ৰাখিয়ে নিজাম প্ৰতিষ্ঠিত কৰা হৈছে যাতে তৰবিয়তৰ ফালে আকৰ্ষিত হয়। কেইদিন মান আগত ইয়াৰে এখন জমাতৰ মজলিচ আমলাৰ সৈতে মোৰ সাক্ষাৎ আছিল তেতিয়া উক্ত জমাতৰ সদৰ চাহাবে কয় যে যেতিয়াৰ পৰা মই সদৰ হৈছো মালি নিজামৰ ফালে বহুত মনযোগ দিছো আৰু এতিয়া আমি তাত দ্রুতবেগে আগবাঢ়ি গৈ আছে। তেতিয়া মই তেখেতক কৈছো ঠিক আছে আপুনি এই ক্ষেত্ৰত ভালেই চেষ্টা কৰিছে কিন্তু এজন মোমিনৰ বাবে যি বুনিয়াদী বন্ধ আৰু ফৰজ অৰ্থাৎ নমাজ, ইয়াৰ বাবে আপুনি কেনে চেষ্টা কৰিছে? তেতিয়া এই সম্পর্কে তেওঁ নীৰৰ থাকিল। যিয়েই নহওক নমাজে ফজৰ আৰু ঈশাৰ উপস্থিতি সম্পর্কে মই সোধ-পোছ কৰি সমীক্ষা ললো তাত যি হিচাপ সন্মুখত আহিল সেয়া ভালেই আছিল কিন্তু নিজামৰ ফালৰ পৰা ইয়াত কোনো চেষ্টা নাছিল। যদি মধুৰতা আৰু আনন্দ সৃষ্টিকৰী নমাজীৰ জন্ম হয় তেন্তে মালি নিজাম আপুনা-আপুনি ঠিক হৈ যাব। কাৰণ তাকওয়াৰ মানদণ্ড উৰ্ধমুখি হলে মানুহৰ মন মালি কোৰবানীৰ ফালে আকৰ্ষিত হব বৰং কেৱল এয়াই নহয় অমূৰ-আমা আৰু কাজাৰ বিভিন্ন সমস্যা আদি বহুতথিনি আঁতৰি যাব। বাকী বিভাগ সমুহও একটিৰ হৈ পৰিব যদি সকলোৱে নমাজ সঠিক ভাৱে আদায় কৰে। পৃথিবীৰ বৰ্তমান অৱস্থা এনেকুৱা যে যুদ্ধ-বিগ্ৰহ আৰু ধংসৰ

বিপদে দ্রুতবেগে বৃদ্ধি পাই আছে। বহুতেই মৌলে লিখি থাকে যে যুদ্ধৰ সুত্রপাত ঘটিলে আমি কি করিম ? তেওঁলোকলৈ এয়াই উত্তৰ যে যদি সেইবোৰ বিপদৰ পৰা বক্ষা পাব বিচাৰে তেন্তে যেনেকৈ হজৰত মছিহ মাওউদ আংয়ে কৈছে যে খোদায়ে জুলআয়ায়েবৰ সৈতে প্ৰেমৰ সম্পর্ক গঢ়া, আৰু এই প্ৰেমৰ এটাই মাত্ৰ বাট আছে সেয়া হল নিজৰ নমাজ আৰু নিজৰ ইবাদত তাৰ আদেশ অনুযায়ী পালন কৰি মধুৰতা আৰু আনন্দ জন্ম দিবলৈ আমি চেষ্টা কৰিব লাগিব।

ভালদৰে মনত ৰাখিবা যে আল্লাহ তায়লাৰ বাহিৰে বেলেগত শিৰনত কৰা মানেই খোদা তায়লাৰ পৰা কাটি খাই যোৱা। উল্লেখ কৰিছে যে তৌহিদৰ কাৰ্য্যকৰি বহিঃপ্ৰকাশৰ নামেই হল নমাজ। মুখোৰে আমি তৌহিদৰ দাবী কৰিছো কিন্তু ইয়াৰ আমলৰ বহিঃপ্ৰকাশৰ নাম হল তৌহিদ আৰু তৌহিদৰ কাৰ্য্যকৰি বহিঃপ্ৰকাশৰ নাম হল নমাজ। তেখেত আংয়ে উল্লেখ কৰিছে-নমাজ আৰু তৌহিদ যি বস্তুয়েই হওক কাৰণ তৌহিদৰ আমলি (কাৰ্য্যকৰি) বহিঃপ্ৰকাশৰ নামেই হল নমাজ, এয়া সেই সময়ত বৰকতহীন আৰু অথহীন হৈ পৰে যেতিয়া ইয়াৰ মাজত বিলীন হোৱা আৰু বিন্মু তুতি -মিনতিৰ ৰোহ আৰু ঈমানদাৰ অন্তৰ নোহোৱা হয়। উল্লেখ কৰিছে-এই দোৱা শুনি লোৱা— অৰ্থাৎ(মোক মাতিবা, মই তোমালোকৰ শুনি উত্তৰ দিম) ইয়াৰ বাবে এই প্ৰকৃত সত্য ৰোহৰ প্ৰয়োজন। যদি এই তুতি মিনতি আৰু নম্বতাৰ মাজত প্ৰকৃত সত্য ৰোহ নাই। তেন্তে সেয়া মাত্ৰ টেই টেই অথহীন শব্দৰ দৰেই, একোৱে কম নহয়।

হ্যুৰ আনোৱাৰ আং যো কয় যে- গতিকে যেনেকৈ প্ৰথমেই উল্লেখ কৰা হৈছে যে দোৱাৰ মাজত নম্বতা আৰু কাকুতি-মিনতি নিহিত আছে যদি, তেন্তে আল্লাহ তায়লা কৰুল কৰিব।

হজৰত মছিহ মাওউদ আংয়ে কৈছে-মানবীয় ৰোহ যেতিয়া সম্পূৰ্ণ ৰূপে বিন্মু কৰণ মিনতিৰে ভৰপুৰ হৈ পৰে তেতিয়া সেয়া খোদা তায়লাৰ ফালে এটা চলচলীয়া নিজৰাৰ দৰে বৈ যাবলৈ আৰম্ভ হয় আৰু আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে তাৰ দুষ্টৰ দূৰীভূত হৈ যায় আৰু তেতিয়া খোদা তায়লাৰ প্ৰেমৰ টোপাল তাৰ ওপৰত নিগৰিবলৈ ধৰে।

হ্যুৰ আনোৱাৰ আং যো কয় যে- যেতিয়া খোদা তায়লাৰ ভাল পোৱা মানুহৰ ওপৰত বৰ্ষিত হয় তেতিয়া তাৰ গোনাহ দহন হৈ ভস্তুত শেষ হৈ যায় আৰু চিৰস্থায়ী হিচাপে নমাজত তাৰ আনন্দময় তৃপ্তিদায়ক অৱস্থাৰ জন্ম হয়। গতিকে এয়া অভিযোগ কৰাৰ সলনি যে আমি নমাজত কোনো তৃপ্তি নাপাও, আমি আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে এটা বিশেষ সম্পর্ক বচিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। নিজৰ অৱস্থাটো গমি চাওঁক যে আমি কেৱল মাটিত মূৰ টোকৰ মাৰি নমাজৰ হক আদায় কৰি আছো। হজৰত মছিহ মাওউদ আংয়ে কৈছে নমাজৰ নিয়মানুবৰ্তিতা অতি জৰুৰী বস্তু যাতে এয়া সাধাৰণ অভ্যাসত পৰিণত হয় আৰু আল্লাহ তায়লাৰ ফালে ধ্যান নিমগ্ন হয়। আকৌ লাহে লাহে সেই সময় নিজে নিজেই আহি উপস্থিত হয় যত সকলো ত্যাগ কৰাৰ পৰিসমাপ্তি মানৱে এটি কিৰণ আৰু তৃপ্তিৰ অধিকাৰী হৈ পৰে।

হ্যুৰ আনোৱাৰ আং যো কয় যে গতিকে প্ৰথমে নমাজৰ অভ্যাস গঢ়া প্ৰয়োজনীয়। নিজকে নিজে নমাজৰ অধিনিৱমত সুমুৰাই লোৱা উচিত। নমাজৰ লাভালাভ দেখিবলৈ পোৱা যাওঁক বা নাযাওঁক মুঠতে নমাজ পঢ়িব লাগিব কাৰণ এয়া হল ফৰজ। এয়া বুজি লৈ নমাজৰ অভ্যাস গঢ়িব লাগিব যে মই যেন সকলো অৱস্থাতে আল্লাহ তায়লাৰ ফালে ধ্যান মগ্ন থাকিব পাৰো। সকলো প্ৰয়োজনতে তাৰ ওচৰলৈ ওলটি যাব লাগিব, তাৰ ওচৰতেই খোজিব লাগিব। যদি এনে মনোভাৱ সদায় জাগ্রত থাকে তেন্তে এটা সময় আহিব যত নমাজৰ হক পুঞ্জানু পুঞ্জাঙৰপে আদায় হবলৈ আৰম্ভ কৰিব। নমাজত তৃপ্তি উপলব্ধ হৰ।

আল্লাহ তায়লা আমালোকক নমাজৰ হিফাজত কৰাৰ তৌফিক দান কৰক। নমাজৰ নিয়মানুবৰ্তিতা বজায় ৰখাৰ তৌফিক দান কৰক। নিজৰ নমাজ একনিষ্ঠ ভাৱে আল্লাহ তায়লাৰ সন্তোষিক অৰ্জনার্থে আদায় কৰাৰ সামৰ্থ দান কৰক। আমালোকৰ নমাজত আনন্দ আৰু অফুৰন্ত তৃপ্তিৰ জন্ম দিয়ক। আমি যাতে নমাজত এলেহৰা নহওঁ আৰু ইয়াৰ প্ৰকৃত অৰ্থ যেন বুজি পাওঁ আৰু বৰ্তমান জগতৰ আপদ-বিপদৰ পৰা যেন পৰিব্ৰান পাওঁ। আমি যেন আল্লাহ তায়লাৰ ইবাদতৰ হক আদায় কৰোতা হওঁ। আল্লাহ তায়লা আমালোকক এই সকলোবোৰৰ বাবে তৌফিক দান কৰক। (আমিন)

....☆☆☆☆.....

Assamess Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 20th January 2017

BOOK POST (PRINTED MATTER)

To

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G.Road W/N- IV Bongaigaon Assam 783384. # 9864337890